

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2018 r. – International Skating Union / Komisja**(Sprawa T-93/18)**

(2018/C 142/72)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* International Skating Union (Lozanna, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat J.-F. Bellis)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 grudnia 2017 r. w sprawie AT.40208 – International Skating Union's Eligibility
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym wnioskowanie, na którym opiera się zaskarżona decyzja jest obarczone zasadniczą wewnętrzną sprzecznością.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym zasady członkostwa przyjęte przez stronę skarżącą nie mają na celu ograniczania konkurencji.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym zasady członkostwa przyjęte przez stronę skarżącą nie skutkują ograniczeniem konkurencji.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym decyzja strony skarżącej o tym by nie autoryzować wydarzenia sportowego – 2014 Dubai Ice Derby, wykracza poza zakres art. 101 TFEU, ponieważ decyzja ta realizuje uzasadnione cele zgodne z kodeksem etyki strony skarżącej, który zakazuje wszelkich form promocji zakładów sportowych.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym w każdym wypadku decyzja strony skarżącej o tym by nie autoryzować wydarzenia sportowego – 2014 Dubai Ice Derby, wykracza poza terytorialny zakres zastosowania art. 101 TFEU.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym twierdzenie, jakoby regulamin Court of Arbitration for Sport potęgował zarzucane ograniczenia konkurencji, jest bezpodstawne.
7. Zarzut siódmy, zgodnie z którym Komisja dopuściła się nadużycia władz, stosując wobec strony skarżącej środki naprawcze, które pozostają bez związku ze stwierdzonym naruszeniem.
8. Zarzut ósmy, zgodnie z którym zastosowanie okresowych kar pieniężnych jest pozbawione ważnej podstawy prawnej.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2018 r. – Gollnisch / Parlament**(Sprawa T-95/18)**

(2018/C 142/73)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Bruno Gollnisch (Villiers-le-Mahieu, Francja) (przedstawiciel: adwokat B. Bonnefoy-Claudet)*Strona pozwana:* Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- **stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2017 r., o sygnaturze PE 610.437/BUR/Decision, przekazanej w piśmie Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego z dnia 1 grudnia, o sygnaturze D 318700, w której oddalono skierowane do kwestorów zażalenie B. Gollnisch na decyzję sekretarza generalnego;**
- stwierdzenie nieważności w całości decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 1 lipca 2016 r., o nr 6, w której wskazano, że „Brunowi Gollnischowi nienależnie wypłacono kwotę 275 984,23 EUR”, a także nakazano właściwemu urzędnikowi zatwierdzającemu i księgowemu instytucji dochodzenie zwrotu tej kwoty;
- stwierdzenie nieważności powiadomienia i środków wykonawczych dotyczących wspomnianej decyzji, zawartych w piśmie dyrektora generalnego ds. finansów z dnia 6 lipca 2016 r., o sygnaturze D 201920;
- stwierdzenie nieważności w całości noty obciążeniowej nr 2016-914 podpisanej przez wspomnianego dyrektora generalnego ds. finansów w dniu 5 lipca 2016 r.;
- zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty 50 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę wynikającą zarówno z bezzasadnych oskarżeń podnoszonych przed zakończeniem dochodzenia, naruszenia jego dobrego imienia, bardzo poważnego zakłócenia jego życia prywatnego i kariery politycznej przez zaskarżoną decyzję, jak i z istotnego nakładu pracy, jakiego musiał dokonać w celu prowadzenia tych procedur;
- zasądzenie na jego rzecz także kwoty 28 000 EUR tytułem kosztów poniesionych w celu opłacenia pełnomocników procesowych, przygotowania niniejszej skargi, kosztów odpisów, złożenia wspomnianej skargi i załączonych do niej dokumentów;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty skierowane w szczególności przeciwko decyzji Prezydium.

1. Zarzut pierwszy – dotyczący szeregu naruszeń istotnych wymogów proceduralnych, jakich strona pozwana miała dopuścić się przy przyjęciu zaskarżonej decyzji. Zdaniem strony skarżącej procedura skutkująca przyjęciem zaskarżonej decyzji narusza prawo strony skarżącej do rozpatrzenia jej sprawy przez niezależny organ. Strona pozwana miała również naruszyć prawo do obrony skarżącej. Następnie zaskarżoną decyzję oparto na nieprawidłowym oświadczeniu przedstawiciela kwestorów, a jej uzasadnienie jest niewystarczające w zakresie, w jakim nie udzielono w nim odpowiedzi na szereg zarzutów szczegółowych podniesionych przez stronę skarżącą.
2. Zarzut drugi – dotyczący przeinaczenia okoliczności faktycznych związanych z przyjęciem zaskarżonej decyzji.

Strona skarżąca podnosi również zarzuty, jakie podniosła wobec decyzji sekretarza generalnego kwestionowanej przed Prezydium Parlamentu w zakresie, w jakim ten ostatni utrzymał zaskarżoną decyzję w mocy, nie uwzględniając prawidłowo argumentów podnoszonych przez stronę skarżącą.

1. Zarzut pierwszy – dotyczący wad procedury skutkującej przyjęciem decyzji przez sekretarza generalnego związanych z brakiem właściwości sekretarza generalnego, naruszeniem prawa do obrony, odwróceniem ciężaru dowodu, niedostatecznym uzasadnieniem oraz naruszeniem zasady pewności prawa i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

2. Zarzut drugi – dotyczący naruszenia praw obywatelskich asystentów parlamentarnych, dyskryminującego traktowania strony skarżącej, nadużycia władzy, naruszenia niezależności deputowanych i braku uwzględnienia roli lokalnych asystentów parlamentarnych, jak również naruszenia zasady proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2018 r. – Fundación Tecnia Research & Innovation/REA

(Sprawa T-104/18)

(2018/C 142/74)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fundación Tecnia Research & Innovation (Donostia-San Sebastián, Hiszpania) (przedstawiciele: P. Palacios Pesquera i M. Rius Coma, adwokaci)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie, że niniejsza skarga oraz zawarte w niej zarzuty są dopuszczalne;
- uwzględnienie zarzutów podniesionych w ramach niniejszej skargi i w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz stwierdzenie, że nie jest konieczny zwrot kwot odpowiadających zadaniom wykonanym przez fundację TECNALIA;
- obciążenie REA kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji wydanej po przeprowadzeniu postępowania kontrydiktoryjnego w sprawie odzyskania środków finansowych w ramach umowy o dofinansowanie projektu FP7-SME-2013-605879-FOODWATCH. Powodem decyzji o rozwiązaniu umowy o dofinansowanie projektu FoodWatch jest rzekome niepoinformowanie pozwanej o istnieniu projektu BreadGuard, który zdaniem REA wykazuje znaczne podobieństwo do projektu FoodWatch pod względem celów, metodologii pracy i oczekiwanych rezultatów.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący braku uzasadnienia zaskarżonej decyzji z uwagi na nieuwzględnienie okoliczności odciążających wskazanych przez fundację TECNALIA w toku kontrydiktoryjnego postępowania wyjaśniającego.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia treści załącznika II do umowy o dofinansowanie projektu FoodWatch, jako że pozwana nie ujawniła tożsamości niezależnych ekspertów, którzy podpisali się pod ekspertyzami, na których opiera się zaskarżona decyzja, przez co TECNALIA nie mogła wnieść o ich wyłączenie.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady winy, jako że pozwana nie uwzględniła stopnia uczestnictwa fundacji TECNALIA w popełnieniu zarzuczanych czynów.